

Arrest

nr. 318 035 van 5 december 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Hugues DOTREPPE
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 december 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging (en de nietigverklaring) te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 26 november 2024.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In de nota worden de niet betwiste gegevens van de zaak als volgt weergegeven:

“Verzoeker, van Iraakse nationaliteit, diende op 28.11.2017 een eerste verzoek om internationale bescherming (VIB) in bij de Belgische autoriteiten.

Vingerafdrukkenonderzoek toonde aan dat verzoeker op 15.12.2015 in Zweden een VIB had ingediend.

Op 17.01.2018 werd een terugnameverzoek gericht aan de Zweedse instanties, die op 19.01.2018, conform artikel 18(1)d van de Dublin III-Verordening, instemden met dat verzoek.

Het Bestuur weigerde verzoeker op 22.02.2018, onder een bijlage 26quater, het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Hij stelde hiertegen beroep in bij de Raad. Gelet op het verstrijken van de overdrachtstermijn kwam de behandeling van verzoekers VIB aan België toe op 20.07.2018. Bij arrest nr. 222.638 van 14.06.2019 verwierp de Raad het beroep ingesteld tegen de bijlage 26quater van 22.02.2018.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) weigerde verzoeker op 11.05.2020 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. Verzoeker tekende hiertegen beroep aan bij de Raad, die bij arrest nr. 247.973 van 22.01.2021 de weigeringsbeslissing van de CGVS bevestigde.

Verzoeker werd op 05.03.2021, onder een bijlage 13quinquies, bevolen om het grondgebied te verlaten. Hij gaf hieraan geen gevolg.

Hij diende op 07.04.2021 een tweede VIB in. De CGVS verklaarde op 11.05.2021 dat tweede VIB niet-ontvankelijk. Hij tekende hiertegen geen beroep aan bij de Raad.

Het Bestuur beval verzoeker op 07.12.2021 opnieuw om het grondgebied te verlaten, waaraan verzoeker wederom geen gevolg gaf.

Hij diende op 11.01.2023 een aanvraag in om machtiging tot verblijf om humanitaire redenen, conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Het Bestuur verklaarde op 12.01.2024 die aanvraag 9bis onontvankelijk daar zij niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker werd diezelfde dag, onder een bijlage 13, bevolen om het grondgebied te verlaten.

Hij werd op 15.04.2024 uitgenodigd voor een opvolgingsgesprek met de ICAM-coach op 02.05.2024. Hij kwam echter niet naar dit gesprek en nam geen contact op om dit te melden. Op 31.07.2024 werd beslist om het coachingstraject stop te zetten bij gebrek aan medewerking van verzoeker.

Hij maakte op 25.11.2024 het voorwerp uit van een administratief rapport n.a.v. illegaal verblijf. Hij werd door de politie gehoord en verklaarde als volgt:

“7. Interrogation de l'applicant

Pouvez-vous dire depuis quand êtes-vous en Belgique et si oui, indiquer à partir de quelle date ? Oui. Depuis 7 ans

Y a-t-il une raison pour laquelle vous êtes en Belgique et si oui quelle est cette raison ? Oui. Rejoindre mon frère

Avez-vous demandé la protection internationale (asile) en Belgique ou dans un autre pays européen? Non.

Y a-t-il une raison pour laquelle vous n'êtes pas retourné dans votre pays d'origine/pays où vous avez demandé une protection internationale (asile) ? Si l'asile a été demandé, veuillez indiquer le pays. Oui. Pour rester avec mon frère ici.

Est-ce que vos empreintes ont été prises dans un autre pays européen? Non.

Etes-vous atteint d'une maladie qui vous empêche de voyager ou de retourner dans votre pays d'origine? Si oui, quelle maladie? Non.

Avez-vous un(e) partenaire avec qui vous avez une relation durable ou des enfants en Belgique? Si oui, qui? Non.

Avez-vous des membres de famille en Belgique? Si oui, qui? Oui. mon frère

Avez-vous des membres de famille dans votre pays d'origine? Si oui, qui? Non.

La personne impliquée est-elle victime d'un crime? Non.

La personne concernée dépose-t-elle une plainte? Non.

THUNUS,VINCENT (25/11/24 16:20): Je veux rester avec mon frère ici en Belgique »

Er werd hiertoe eveneens, in het Frans, een formulier hoorrecht ingevuld dat door verzoeker ondertekende werd.

Verzoeker werd diezelfde dag, onder een bijlage 13septies, bevolen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Het betreft de bestreden beslissing.

Er werd hem eveneens op 25.11.2024, onder een bijlage 13sexies, een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd.

Op 27.11.2024 richtte het Bestuur, voor verzoeker, een identificatieverzoek aan de consulaire dienst van de Ambassade van Irak te Brussel. Hij werd op 28.11.2024 geïnterviewd door vertegenwoordigers van de Iraakse ambassade te Brussel. Het verslag luidt als volgt:

“Betrokkene is heden, 28/11/2024 – 13u30, te CIM geïnterviewd door vertegenwoordigers van de Iraakse ambassade, nl.:

– Mr Al Ali Hamoudi – Vice Consul

– Mr Al-Gsoosi Mohamed

Het interview vond plaats in het Arabisch. Betrokkene zal na het interview overgeplaatst worden van CIM naar CIB. Het interview duurde 30-tal minuten. Op een bepaald moment gaf vice consul een GSM aan betrokkene. Er is toen naar iemand gebeld, zowel betrokkene als vice consul heeft met deze persoon gepraat. Na het interview werden we ingelicht dat betrokkene heel specifieke medicatie dient te nemen tegen maagzweer. De vice consul vraagt dat betrokkene verder opgevolgd wordt in het centrum door een dokter zodat hij ook de nodige medicatie kan krijgen. Verder wordt er gevraagd indien betrokkene bezoek kan krijgen in het centrum. Dit wordt bevestigd. De vice consul laat weten dat betrokkene dit niet weet. De

sociale dienst zal gecontacteerd worden om te vragen om dit duidelijk te maken. Het dossier zal besproken worden met de Consul en het is de Consul die de beslissing om een reisdocument (LP) af te leveren zal nemen. Beslissing CID: opvolging dossier”.

De centrum-arts verklaarde dat verzoeker op 29.11.2024 niet leed aan een ziekte die een inbreuk zou kunnen inhouden op artikel 3 EVRM en hij zowel geschikt was om in het centrum te verblijven als om te reizen. Verzoeker diende vanuit het gesloten centrum op 29.11.2024 een derde VIB in.”

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving, genomen met toepassing van artikel 7, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. In zoverre de vordering ook gericht is tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering in die mate onontvankelijk is.

3. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid, van het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 7, 39/2, 74/11 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3, 6, 8 en 13 EVRM, van artikel 4 EU-Handvest, van het zorgvuldigheids-, het evenredigheids- en het voorzichtigheidsbeginsel, en van een manifeste beoordelingsfout.

Hij betoogt in een eerste onderdeel zowel bij de CGVS als bij de Raad verwezen te hebben naar zijn medische problemen. Hij stelt dat hij zijn medische problemen herhaald heeft in zijn aanvraag op grond van 9bis van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat hieromtrent geen onderzoek gevoerd werd.

Verzoeker brengt geen enkel medisch certificaat of attest bij waaruit zou blijken dat hij aan een maagzweer lijdt en hiervoor specifieke medicatie dient te nemen. Verzoekers bewering doet geen afbreuk aan de vaststelling van de centrum-arts van 29 november 2024 dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk zou kunnen inhouden op artikel 3 EVRM en hij zowel geschikt was om in het centrum te verblijven als om te reizen. Verzoeker gaat er met zijn betoog aan voorbij dat de bewijslast bij hem ligt.

Het eerste onderdeel van het middel is niet ernstig.

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker in zijn aanvraag 9bis te hebben vermeld familie in België te hebben, te weten een broer en een neef die in België wonen en een beschermingsstatus hebben gekregen. Er zou geen rekening gehouden zijn met zijn neef, enkel met zijn broer.

De aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd op 12 januari 2024 onontvankelijk verklaard bij gebrek aan een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet, waardoor zij niet ten gronde werd beoordeeld.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor door de politie op 25 november 2024 gevraagd werd naar in België verblijvende familieleden waarop verzoeker enkel melding maakte van zijn broer: « *Avez-vous des membres de famille en Belgique? Si oui, qui? Oui. mon frère.* »

Hij kan de verwerende partij niet verwijten hieromtrent niet gemotiveerd te hebben. Hoe dan ook blijft verzoeker in gebreke enige vorm van bijzondere afhankelijkheid met zijn in België verblijvende neef aan te tonen.

Het tweede onderdeel van het middel is niet ernstig.

In een derde onderdeel betoogt verzoeker dat hij op 25 november 2024 niet gehoord is geweest in het bijzijn van een tolk. Hij stelt enkel Arabisch te spreken.

De Raad merkt op dat uit het formulier hoorrecht, ondertekend door verzoeker, blijkt dat hij in het Frans werd gehoord en hij in het Frans antwoordde. Er wordt geen melding gemaakt van communicatieproblemen, noch van een vraag vanwege verzoeker om bijstand van een tolk. Er kan dus van worden uitgegaan dat verzoeker kennis heeft van de Franse taal en hij de vragen begrepen heeft.

Het derde onderdeel van het middel is niet ernstig.

In een vierde onderdeel betoogt verzoeker dat verweerder had moeten onderzoeken of zijn veiligheid bij terugkeer naar Irak gegarandeerd zou zijn. Hij stelt dat de bestreden beslissing geen melding maakt over de actuele toestand in Irak. De elementen in het administratief dossier m.b.t. de situatie in Irak dateren van 2021 en zijn dus verouderd. Hij verwijst naar een arrest nr. 310.741 van 2 augustus 2024 van de Raad waarbij een beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten werd vernietigd aangezien geen recent onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer naar Irak was uitgevoerd. Hij verwijst verder naar een recent rapport van de CGVS van 23 mei 2024 aangaande de actuele veiligheidssituatie in Irak sedert de opkomst van de Islamitische Staat en de strijd daartegen. Hij verwijst verder naar een rapport van UNHCR uit 2024. Hij vervolgt dat er evenmin een risico op onderduiken bestaat, aangezien zijn adres gekend is, en de nodige stappen ondernomen heeft om zijn situatie te regulariseren.

De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn gehoor door de politie gevraagd werd waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren waarop verzoeker enkel antwoordde om bij zijn broer te blijven: « *Y a-t-il une raison pour laquelle vous n'êtes pas retourné dans votre pays d'origine/pays où vous avez demandé une protection internationale (asile) ? Si l'asile a été demandé, veuillez indiquer le pays. Oui. Pour rester avec mon frère ici.* »

Verzoeker heeft op geen enkel ogenblik melding gemaakt van een risico op schending van artikel 3 EVRM, noch van een onveiligheidsgevoel bij terugkeer naar Irak. Waar hij thans verwijst naar verschillende rapporten om de huidige veiligheidssituatie in Irak aan de kaak te stellen, dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoont in welke mate die rapporten op hem persoonlijk betrekking hebben. In het kader van artikel 3 EVRM is het vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Hij moet concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105 233; RvS 28 maart 2002, nr. 105 262; RvS 14 maart 2002, nr. 104 674; RvS 25 juni 2003, nr. 120 961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123 977). Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas reeds werd onderzocht door zowel de CGVS als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan dat vluchtrelaas.

Waar verzoeker stelt dat er geen risico is op onderduiken dient te worden opgemerkt dat hij niet betwist geen gevolg gegeven te hebben aan eerdere bevelen om vrijwillig het grondgebied te verlaten en ook niet aantoont vrijwillig te willen en zullen vertrekken.

Het vierde onderdeel van het middel is niet ernstig.

In een vijfde onderdeel betoogt verzoeker dat hem het administratief dossier niet werd overgemaakt waardoor zijn rechten van verdediging geschonden zijn.

De Raad wijst erop dat verzoekers raadsman voor de terechtzitting de nodige tijd heeft gekregen om het administratief dossier in zijn totaliteit te raadplegen. Er dient verder opgemerkt te worden dat verzoekers raadsman er in is geslaagd om op ontvankelijke wijze huidige vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen en hij kennis heeft van alle elementen van het administratief dossier, temeer

daar verzoekers raadsman sedert lange tijd zijn belangen behartigt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn.

Het vijfde onderdeel van het middel is niet ernstig.

Het enige middel is in al de onderdelen niet ernstig.

3.3. Dienvolgens is niet voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan, zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend vierentwintig door:

M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	---

T. ALLISON,	toegevoegd griffier.
-------------	----------------------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. ALLISON	M. MILOJKOWIC
------------	---------------